

അദ്ധ്യായ പരിചയം:

എ.ഡി. 571-ാം വർഷം മക്കയിൽ നടന്ന സുപ്രധാന സംഭവമാണ് ഈ സൂക്തത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്.

ഈ സംഭവം യമൻരാജാവായ അബ്റഹത്തുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണെങ്കിലും ചരിത്രപരമായി അതിന് ഒട്ടേറെ പശ്ചാത്തലങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ട്. ഈ അദ്ധ്യായം പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുവാനും വചനങ്ങളുടെ അന്തഃസത്ത ഉൾക്കൊള്ളുവാനും പ്രസ്തുത ചരിത്രവശം അറിയുന്നത് നല്ലതാണ്.

സബഇലെ പ്രസിദ്ധ ഗോത്രമായിരുന്നു ഹിയർ. തുബാൻ അഅ്മസ് (തുബ്ബഅ്) ആയിരുന്നു ചരിത്രകാലത്ത് അവിടെ ഭരിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹം ഒരിക്കൽ യമർബ്ബ് സന്ദർശിച്ചു. അവിടത്തെ ജുതന്മാരിൽ ആകൃഷ്ടനായ തുബാൻ ജുതമതം സ്വീകരിക്കുകയും ഏതാനും ജുതപണ്ഡിതന്മാരെ തന്നോടൊപ്പം സബഇലേക്ക് (ഇന്നത്ത യമൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രദേശം) കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. ഈ പണ്ഡിതരുടെ സഹായത്തോടെ അദ്ദേഹം അവിടെ ജുതമതം പ്രചരിപ്പിച്ചു.

തുബാന്റെ കാലശേഷം പുത്രൻ ദുനവാസ് രാജഭരണം ഏറ്റെടുത്തു. അദ്ദേഹം ദക്ഷിണ അറേബ്യയിലെ യമനോദ് ചേർന്നുകിടക്കുന്ന നജ്റാനെ (ഇന്നത്തെ ഷറൂറ അടങ്ങുന്ന പ്രവിശ്യ) ആക്രമിച്ചു. ക്രൈസ്തവ സ്വാധീനത്തിലായിരുന്നു അന്ന് ആ പ്രദേശം. ദക്ഷിണ അറേബ്യയിലെ വലിയ വ്യവസായ മേഖല കൂടിയിരുന്നു അത്. പലതരം വസ്തുക്കളും അവിടെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചിരുന്നു. സാമ്പത്തികമായി വളരെ മുൻപന്തിയിലെത്തിയിരുന്നു അന്ന് നജ്റാൻ.

നജ്റാൻ കീഴടക്കിയ ദുനവാസ് ജനങ്ങളെ ജുതമതം സ്വീകരിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചു. അവിടത്തുകാർ അത് നിഷേധിച്ചു. അതിനെ തുടർന്ന് ദുനവാസ് നിരവധി യാളുകളെ തീക്കുണ്ഡത്തിലേക്കെറിഞ്ഞു കൊന്നുകളഞ്ഞു.

തദ്ദേശീയനായ ഒരാൾ അബ്സീനിയായിലെ -ഇന്നത്തെ എത്യോപ്യ -ക്രിസ്തീയരാജാവായിരുന്ന നജ്ജാശിയുടെ അടുത്ത് അഭയം തേടി. എ.ഡി. 523ൽ ആണ് സംഭവം. വിവരങ്ങളറിഞ്ഞ നജ്ജാശി വലിയ ഒരു സേനയെ സജ്ജീകരിച്ച് യമനെ ആക്രമിച്ചു. ദുനവാസും സേനയും നശിപ്പിക്കപ്പെടുകയും യമൻ അബ്സീനിയയുടെ ഭാഗമാവുകയും ചെയ്തു.

ഈ ആക്രമണത്തിൽ ക്രൈസ്തവ റോമിന് ഏറെ താല്പര്യവും സ്വാധീനവുമുണ്ടായിരുന്നു. മതപരമായ കാഴ്ചപ്പാടായിരുന്നില്ല അത്. മറിച്ച്, സാമ്പത്തികമായി മികച്ചു നില്ക്കുന്ന അറബികളുടെ വാണിജ്യകുത്തക തകർക്കുകയും അവരെ സാമ്പത്തികമായി നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു അത്. അതിനാൽ തന്നെ ഈ യുദ്ധത്തിൽ റോം അബ്സീനിയയെ തങ്ങളുടെ നാവികപ്പട നല്കി സഹായിക്കുകയുണ്ടായി.

യമൻ ജയിച്ചടക്കിയ നജ്ജാശി അവിടത്തെ തന്റെ പ്രതിപുരുഷനായി സേനാനായകൻ കൂടിയായ അബ്റഹത്തിനെ നിശ്ചയിച്ചു. യമനിൽ തന്റെ വാഴ്ച ആരംഭിച്ച അബ്റഹത്ത് നേരത്തെ റോമാസാമ്രാജ്യം പദ്ധതിയിട്ടിരുന്ന ദൗത്യത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു. അതായത്, അറബികളിൽനിന്ന് വാണിജ്യകുത്തക കൈക്കലാക്കുകയും അവരെ സമ്പത്തികമായി തകർക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇതിന് രണ്ട് വസ്തുതകൾ അയാൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടാകാം. ഒന്ന്, അറബികൾ കഅ്ബയുടെ ആളുകളെന്ന നിലയിലുള്ള ബഹുമതിയാണ് മധ്യ-പൗരസ്ത്യദേശത്ത് അവരുടെ വാണിജ്യവിജയരഹസ്യം. രണ്ട്, കഅ്ബ മക്കയിലായതിനാൽ തന്നെ മധ്യ പൗരസ്ത്യദേശങ്ങളിലെ വാണിജ്യം അവരുടെ കൈകളാലാണ് നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നത്. ഈ രണ്ട് കാരണങ്ങളാലും കഅ്ബയിൽനിന്ന് ആളുകളെ അകറ്റുകയാണ് അയാൾ ആദ്യം കണ്ട മാർഗ്ഗം. അതിനാൽ, നജ്റാനിൽ അവിടത്തെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ അവിടെ

സമാന്തര കൺബാലയം നിർമ്മിച്ചിരുന്നതു പോലെ അബ്റഹാത്ത് സ്വന്തമായി ഒരു ദേവാലയം പണിയുകയും ഇനിമേൽ തീർത്ഥാടനം അവിടേക്ക് ആകണമെന്ന് വിളംബരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതെ സംബന്ധിച്ച് അബ്റഹാത്ത് നജ്ജാശിക്കെഴുതുകയും ചെയ്തു.

ഈ നടപടിയിൽ രോഷാകുലനായ ഒരാൾ പ്രസ്തുത ദേവാലയത്തെ മലിമസപ്പെടുത്തി. കൺബയെ ആക്രമിക്കാൻ ഒരു കാരണം ലഭിക്കുന്നതിനായി അയാൾ സ്വയം ഒരു നിമിത്തം ഉണ്ടാക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും പറയപ്പെടുന്നു. ഈ സംഭവത്തോടെ കൺബയുടെ പക്ഷപാതികൾ തന്റെ ദേവാലയത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ തുനിഞ്ഞു എന്ന കാരണം പറഞ്ഞ് അയാൾ കൺബ ആക്രമിക്കാൻ പദ്ധതിയിട്ടു. പ്രതികാരം വീട്ടൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. മേൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ അറബികളെ സാമ്പത്തികമായി തകർക്കുകയും അവരിൽനിന്ന് വാണിജ്യകൃത്തക പിടിച്ചെടുക്കലുമായിരുന്നു യഥാർഥ ലക്ഷ്യം.

പടയൊരുക്കം

ആനക്കലഹസംഭവത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലമായി വർത്തിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് സൂചിപ്പിച്ചത്. ഇനി സംഭവത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം പരിശോധിക്കാം.

എ.ഡി. 571-ൽ അബ്റഹ് 60,000 ഭടന്മാരുടേയ്ക്കുള്ള ഒരു സേനയുമായി കൺബയെ തകർത്തുകളയാൻ മക്കയിലേക്ക് നീങ്ങി. ഗജവീരന്മാരായിരുന്നു അയാളുടെ സേനാശക്തി. വഴിക്ക് പല അറബിരാജാക്കന്മാരും അബ്റഹത്തിനെ തടഞ്ഞെങ്കിലും അവരുടെ ശ്രമം പരാജയപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്. കണ്ടതെല്ലാം കൊള്ളയടിച്ചു അബ്റഹത്ത് മുൻപോട്ട് നീങ്ങി.

പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ്നബിയുടെ ജനനത്തിന്റെ ഏകദേശം രണ്ട് മാസം മുമ്പാണിത്.

തിഹാമയിലെത്തിയ അബ്റഹാത്ത് തന്റെ ദുതൻ വശം മക്കയിലെ മുഖ്യൻ ഒരു സന്ദേശം അയച്ചു. താൻ ആക്രമിക്കാനല്ല, കൺബയെ തകർക്കുക മാത്രമാണ് തന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നും എതിർക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവനും സ്വത്തിനും ഒരാപത്തും സംഭവിക്കുകയില്ലെന്നും അയാൾ അതിൽ എഴുതിയിരുന്നു.

അബ്റഹത്തിന്റെ സന്ദേശം മക്കയുടെ നേതാവ് എന്ന നിലക്ക് അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് കൈപ്പറ്റി. അത് വായിച്ച് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അബ്റഹത്തിനെ നേരിടാൻ നമുക്ക് ശക്തിയില്ല. കൺബ അല്ലാഹുവിന്റെ ഭവനമാകുന്നു. അവൻ തന്നെ അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതായിരിക്കും.”

തുടർന്ന് അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് അബ്റഹത്തിനെ ചെന്നുകണ്ടു. അയാൾ കൊള്ളയടിച്ചിരുന്ന തന്റെ 200 ഒട്ടകങ്ങളെ വിട്ടുതരണമെന്ന് അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. മക്കയുടെ നേതാവ് എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ കൺബ തകർക്കാൻ വന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നും പറയാനില്ലേ എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒട്ടകത്തിന്റെ ഉടമ ഞാനാണ്. അതിന്റെ കാര്യമേ എനിക്ക് പറയാനുള്ളൂ, കൺബയുടെ ഉടമ അല്ലാഹുവാകുന്നു, അവൻ അതിനെ സംരക്ഷിക്കും എന്ന് അബ്ദുൽ മുത്തലിബ് മറുപടി പറഞ്ഞു. എന്നിടനിന്ന് ഇന്ന് കൺബയെ ആരും സംരക്ഷിക്കുകയില്ല എന്ന പറഞ്ഞ് അബ്റഹത്ത് അബ്ദുൽ മുത്തലിബിന്റെ 200 ഒട്ടകങ്ങളെ തിരിച്ചുനല്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.

തിരിച്ചുവന്ന അബ്ദുൽമുത്തലിബ് ആളുകളോട് പറഞ്ഞു: കുട്ടികളെയും വൃദ്ധരെയും സ്ത്രീകളെയും കൂട്ടി വേഗം മലകയറുക. അവർ കൂട്ടനാശത്തിന് വിധേയരാകാതിരിക്കട്ടെ.” തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഏതാനും ഖുറൈശിനേതാക്കളോടൊപ്പം ഹറമിലെത്തി അതിന്റെ കവാടത്തിന്റെ വട്ടകണ്ണി പിടിച്ചു കൺബയെയും അതിന്റെ സംരക്ഷകരെയും കാത്തുരക്ഷിക്കണമെന്ന് കൺബയുടെ നാമനോട് പ്രാർഥിച്ചു. ഈ പ്രാർഥന ചരിത്രത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

അനന്തരം അവർ മലമുകളിലേക്ക് പോയി.

മക്കയുടെ മുഖ്യനുമായി സംസാരിച്ചതിന്റെ രണ്ടാം ദിവസം അബ്റഹാത്ത് തന്റെ സേനയെയും കൂട്ടി മക്കയുടെ നേരെ മാർച്ച് ചെയ്തു. ഈ മുന്നേറ്റത്തിനിടയിൽ വാദിമുഹസ്സിർ എന്ന സ്ഥലത്തെത്തിയതോടെ (മിനക്കടുത്ത്) ഗജവീരന്മാരിലെ പ്രധാനി പെട്ടെന്ന് ഇരുന്നുകളഞ്ഞു. മക്കയുടെ നേരെയുള്ള അതിന്റെ നട

ത്തം അത് അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനെ മുന്നോട്ടു നീക്കാനുള്ള അവരുടെ ശ്രമങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. അതിനിടയിലാണ് ഈ അധ്യായം പരാമർശിച്ച അബാബിൽ പക്ഷികളുടെ ആക്രമണമുണ്ടായത്. അവ അവയുടെ കാലിലും കൊക്കിലും വലിയ കല്ലുകൾ വഹിച്ചിരുന്നു. അത് അബ്റഹത്തിന്റെ സേനാംഗങ്ങളുടെ ശരീരത്തിലേക്ക് വർഷിച്ചുതുടങ്ങി. അതേറ്റ് അവരുടെ ശരീരം അളിഞ്ഞുവീണു. രക്തവും മാംസവും അലിഞ്ഞൊഴുകി. അവരുടെ അസ്തികൾ പുറത്ത് കാണാമായിരുന്നു. അബ്റഹത്തിന്റെ ശരീരം കഷണങ്ങളായി മുറിഞ്ഞുവീണു. ഈ സ്ഥിതിയിൽ നിലക്കെള്ളിയില്ലാതെ അവർ ഓട്ടം തുടങ്ങി. ഈ ഓട്ടത്തിനിടയിൽ അവിടവിടെയായി മുഴുവൻ സേനാംഗങ്ങളും അബ്റഹത്തും മരിച്ചുവീണു.

ഈ സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ കഅ്ബകകെത്ത് 360ഓളം വിഗ്രഹങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നിനോടു പോലും പ്രാർഥിക്കാതെ ഏകനായ അല്ലാഹുവിനോട് മാത്രമാണ് അബ്ദുൽമുത്തലിബും കുട്ടരും അന്ന് പ്രാർഥിച്ചത്. ഈ സംഭവത്തിന് ശേഷവും ഖുറൈശികൾ വളരെക്കാലം അല്ലാഹുവിനെ മാത്രം വിളിച്ചാണ് പ്രാർഥിച്ചിരുന്നത്.

അധ്യായത്തിന്റെ പരാമർശം

മേൽസൂചിപ്പിച്ച സംഭവം നടന്ന് ഏകദേശം 40 കൊല്ലത്തിനുശേഷം മുഹമ്മദ്(സ) ഏകദൈവത്തിലേക്കുള്ള പ്രബോധനവുമായി മക്കയിൽ ആഗതനായി. ഏകദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ച സംശയം ഒട്ടും അന്ന് ആ ജനതയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരണം, ആനക്കലഹത്തോടെ അവരുടെ മനസ്സിൽ അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച ധാരണ ശക്തമായി സ്വാധീനം നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഏകദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവന്റെ ശക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും ആ ജനതയെ അഭ്യസിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ ആ സംഭവം മാത്രം എടുത്തോതിക്കൊണ്ട് അവരോട് പറയുന്നു: മറ്റെല്ലാ ദൈവങ്ങളെയും വെടിഞ്ഞ് ഏകനായ അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമത്തം സ്വീകരിച്ച് അവനെ മാത്രം നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുക. അതിലാണ് നിങ്ങൾക്ക് പ്രതാപമുള്ളത്.

അർഥം:

നി കണ്ടില്ലേ?	അലം തറ	أَمْ تَرَ
എങ്ങനെയാണ്	കൈഫ്	كَيْفَ
പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന്	ഫഅല	فَعَلَّ
നിന്റെ രക്ഷിതാവ്	റബ്ബുക	رَبُّكَ
ആനക്കാരെക്കൊണ്ട് വർത്തിച്ചതെന്ന്	ബിഅസ്റ്റ്വാബുൽ ഫീൽ	بِأَصْحَابِ الْفِيلِ
അവൻ ആക്കിയില്ലേ	അലം യജ്അൽ	أَمْ يَجْعَلُ
അവരുടെ കുതന്ത്രം	കൈതഹും	كَيْدُهُمْ
പാഴ്വിൽ	ഫീ തളലിൽ	فِي تَضَلُّلٍ
അയക്കുകയും ചെയ്തില്ലേ?	വ അർസല	وَأَرْسَلَ

അവരുടെ നേരെ	അലൈഹിം	عَلَيْهِمْ
പക്ഷിക്കൂട്ടത്തെ	ത്വയ്റൻ അബാബിൽ	طَيْرًا أَبَائِلَ
അത് അവരെ എറിഞ്ഞു	തർമിഹിം	تَرْمِيهِمْ
കല്ലുകൾ കൊണ്ട്	ബിഹിജാറത്തിൽ	بِحِجَارَةٍ
ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച കളിമൺ കൊണ്ടുള്ള	മിൻ സജ്ജിൽ	مِّنْ سَجِيلٍ
അങ്ങനെ അവരെ ആക്കി	ഫജഅലഹും	فَجَعَلَهُمْ
വൈക്കോൽ തുരുമ്പുപോലെ	കഅസ്ഫിൻ	كَعَصْفٍ
തിന്നൊടുകപ്പെട്ട	മഅ്കൂൽ	مَّاكُولٍ

بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ബി അസ്ഫഹാബിൽ ഫിൽ
ആനക്കാരെ എന്നർത്ഥം.

ഇവിടെ ഈ വാക്കുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സൈനികസേവനത്തിനും യുദ്ധത്തിനും ആനകളെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന അഥവാ ആനപ്പടയാളികളായിരുന്ന അബ്റഹത്തും അവന്റെ ആളുകളുമാണ്.

كَيْدًا لَهُمْ فِي تَضَلِيلٍ കൈതഹും ഫി തളിലിൽ
അവരുടെ കുതന്ത്ര പാഴാക്കിയില്ലേ എന്നർത്ഥം.

കഅബയെ പൊളിച്ചുമാറ്റാനുള്ള അവരുടെ കുതന്ത്രങ്ങളെയും അതിന് പ്രേരകമായിരുന്ന താല്പര്യങ്ങളുമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. അവയത്രയും അല്ലാഹു പൊളിച്ചുകളയുകയും അവരുടെ ആനപ്പടയെ തകർത്തുകളയുകയും ചെയ്ത സംഭവമാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്.

طَيْرًا أَبَائِلَ ത്വയ്റൻ അബാബിൽ
പക്ഷിക്കൂട്ടം

ചിലർ ഈ പക്ഷികളെ അബാബിൽപക്ഷി എന്നുപറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇത് പക്ഷികളുടെ നാമമല്ല, ആ പക്ഷിക്കൂട്ടത്തിനുള്ള പൊതുനാമമാകുന്നു. ഈ പക്ഷികൾ എവിടന്ന് വന്നു, എവിടെക്ക് പോയി എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല.

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ نَّ سَجِيلٍ തർമിഹിം ബിഹിജാറത്തിമ്മിൻ സിജ്ജിൽ
ചുട്ടുപഴുപ്പിച്ച കളിമൺ കൊണ്ടുള്ള കല്ലുകൾ കൊണ്ട് അവരെ എറിഞ്ഞു.

പക്ഷികളെ പരാമർശിച്ചതുപോലെ അവ വഹിച്ചിരുന്ന കല്ലുകളും എവിടെനിന്നുള്ളവയായിരുന്നു എന്ന് ആർക്കും അറിയില്ല. അവയത്രയും അല്ലാഹുവിന് മാത്രമറിയുന്ന അവന്റെ നടപടി ക്രമങ്ങളിൽ പെട്ട രഹസ്യങ്ങൾ മാത്രം.